

Dějepisná soutěž v Chebu

Dne 21. listopadu 2013 se tým Gymnázia Česká Třebová ve složení Anna Dolinová (7.A), Natálie Šikulová (3.C) a Dominika Kubištová (7.A) pod vedením pana Jana Wątroby vydal na celorepublikovou dějepisnou soutěž v Chebu. Již z kraje bych ráda uvedla, že se jednalo o velmi prestižní akci, které jsme se účastnili poprvé. Od středečního rána až po čtvrteční večer jsme nevycházeli z údivu. Prvním velkým překvapením bylo, jak nás dokáže unavit osmihodinová cesta vlakem, doslova nepředstavitelně. Proto pro nás bylo velkým štěstím už jen to, že jsme okolo šesté hodiny večerní dorazili do Františkových Lázní. V hotelu nás ovšem únava rychle přešla. Nikdo z naší „posádky“ není zvyklý bydlet ve čtyřhvězdičkovém hotelu každý den. Nerada bych zde vypisovala všechny naše zážitky, jen bych ráda řekla, že už jen kvůli tomu jsme rádi, že jsme se soutěže zúčastnili.

Ráno ovšem začaly problémy, nervozita nastupovala, každý ji řešil po svém. Někdo nejedl, někdo se naopak přejedl podle hesla „Když už jsme tady...“ Minuty ubíhaly jako voda a my jsme se okolo desáté ranní nacházeli ve velkém sále fakulty ekonomické v Chebu. A nestačili jsme se divit. Sedmdesát sedm týmů, s každým učitel, organizátoři a významní hosté. V počtech zrovna nevyunikám, ale odhadovala bych to na 350 lidí nejméně. Další šok nás čekal u nám přiděleného stolu, na kterém leželo sedm knih připravených pro každého z nás. Tato akce je totiž velmi dobře dotována, ať už soukromníky, městy nebo kraji, nevyjímaje ten náš, Pardubický, za což patří obrovské poděkování. Naše nadšení rychle opadlo, jen co klání začalo. Prvním úkolem byl test, druhým doplňování pojmů, třetím rozličné úkoly, mezi které patřilo například určování podobizen významných osobností té doby, a čtvrtým rozpoznání literárního díla či smlouvy po jejím přečtení. Dle nejlepšího vědomí a svědomí jsme vyplňovaly otázku za otázkou, a ačkoli může pro laika být naše umístění nepřijatelné, pro nás je samo o sobě malým vítězstvím, protože konkurence byla vysoká. Bez dlouhých průtahů, skončily jsme 55. ze 77. týmů. I když to může vypadat, že jsme přijely nepřipravené, nebylo tomu tak a my jsme se svým umístěním spokojené, byla to skvělá zkušenost. Nakonec vše v životě se má brát optimisticky, což nejlépe vystihla slova pana Wątroby: „Kdo by se chtěl domů tahat s tím pohárem.“

Dominika Kubištová, 7.A

